

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Številka: 801-01/14-60/
Ljubljana, 17. 9. 2014

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji 17. 9. 2014, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10 in 6/14), ponovno obravnaval pobudo Interesne skupine lokalnih interesov in državnega svetnika Dušana Strnada v zvezi z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) ter na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo Interesne skupine lokalnih interesov in državnega svetnika Dušana Strnada ter predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda Interesne skupine lokalnih interesov in državnega svetnika Dušana Strnada se glasi:

Vlada Republike Slovenije naj sprejme spremembe in dopolnitve prvega in drugega odstavka 17. člena, prvega in drugega odstavka 20. člena ter 23. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) tako, da se glasijo:

1. Prvi in drugi odstavek 17. člena (omrežnina in plačilo za vodno pravico) se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Omrežnina iz prvega odstavka prejšnjega člena se določi na letni ravni in se obračunava glede na zmogljivosti priključkov, določenih s premerom obračunskega vodomera in največjim nazivnim pretokom obračunskega vodomera, skladno s spodnjo preglednico:

Vodomeri	
Premer vodomera	faktor omrežnine
$DN \leq 20$	1
$20 < DN < 40$	2
$40 \leq DN < 50$	4
$50 \leq DN < 65$	6
$65 \leq DN < 80$	10
$80 \leq DN < 100$	16
$100 \leq DN < 150$	40
$150 \leq DN$	60

(2) Omrežnina se za posamezni obračunski vodomer izračuna tako, da se vsota vseh stroškov omrežnine deli z vsoto faktorjev omrežnine na obračunskih vodomerih. Tako

dobljeni količnik se nato pomnoži s faktorjem omrežnine glede na premer oziroma največji nazivni pretok posameznega obračunskega vodomera.«

2. Prvi in drugi odstavek 20. člena (omrežnina) se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Omrežnina iz četrtega odstavka prejšnjega člena se za infrastrukturo javne službe, s katero se izvajajo posamezne storitve javne službe, določi na letni ravni in se uporabnikom obračunava glede na zmogljivost priključkov, določeno s premerom obračunskega vodomera in največjim nazivnim pretokom obračunskega vodomera, v skladu s spodnjo preglednico:

Vodomeri	
Premer vodomera	faktor omrežnine
$DN \leq 20$	1
$20 < DN < 40$	2
$40 \leq DN < 50$	4
$50 \leq DN < 65$	6
$65 \leq DN < 80$	10
$80 \leq DN < 100$	16
$100 \leq DN < 150$	40
$150 \leq DN$	60

(2) Omrežnina se za posameznega uporabnika storitev iz prve, tretje in četrte alineje prvega odstavka prejšnjega člena določi glede na obračunski vodomere na priključku. Omrežnina se po posameznih storitvah izračuna tako, da se vsota vseh stroškov omrežnine deli z vsoto faktorjev omrežnine. Tako dobljeni količnik se nato pomnoži s faktorjem omrežnine glede na premer posameznega vodomera in največji nazivni pretok obračunskega vodomera.«

3. 23. člen (predračunska cena) se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Predračunska cena se v delu, ki se nanaša na opravljanja storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, in v delu, ki se nanaša na stroške javne infrastrukture, oblikuje na kg opravljene storitve iz prvega odstavka prejšnjega člena in se uporabnikom zaračuna glede na:

- prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tovrstnih zabojnikov,
- število prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika mešanih komunalnih odpadkov,
- dejansko maso prepuščenih odpadkov in pogostosti odvoza zabojnikov mešanih komunalnih odpadkov.

(2) Izvajalec javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške in prihodke, ki nastanejo v zvezi z:

- zbiranjem ločenih frakcij določenih komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, razen ločeno zbrane odpadne embalaže ter biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada,
- zbiranjem ločeno zbrane odpadne embalaže,
- zbiranjem biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada in
- zbiranjem mešanih komunalnih odpadkov.

(3) Izvajalec javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške in prihodke, ki nastanejo v zvezi z obdelavo mešanih komunalnih odpadkov.

(4) Izvajalec javne službe odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške, ki nastanejo v zvezi z odlaganjem ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov.

(5) Izvajalec ceno iz prve, tretje in četrte alineje drugega odstavka prejšnjega člena, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na:

- prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tovrstnega zabojnika, oziroma
- število prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika mešanih komunalnih odpadkov, oziroma
- maso prepuščenih odpadkov in pogostosti odvoza zabojnikov mešanih komunalnih odpadkov,

in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov iz prve, druge in četrte alineje 1. točke ter 2. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena v posamezni občini na uporabnike glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tega zabojnika, oziroma glede na število prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika za mešane komunalne odpadke oziroma glede na dejansko maso prepuščenih mešanih komunalnih odpadkov in pogostosti odvoza teh zabojnikov. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

(6) Izvajalec ceno iz druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika za biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad ter pogostost odvoza navedenega zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov iz tretje alineje 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena v posamezni občini na uporabnike glede na prostornino navedenega zabojnika in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

(7) Občina podrobneje določi način porazdelitve količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike, kadar si več uporabnikov storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki iz večstanovanjskih stavb ali poslovnih stavb deli zabojnik ali kadar uporabnik z odpadki ne ravna v skladu s predpisi.

(8) Za stavbo, v kateri ni stalno prijavljenih prebivalcev in za katero ni podatka o velikosti zabojnika, se za porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki upoštevata najmanj ena tretjina najmanjše velikosti zabojnika in najmanjša pogostost odvoza v skladu z občinskim predpisom, ki ureja opravljanje javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, oziroma najmanj ena oseba pri obračunu po številu prijavljenih oseb.

(9) Če se uvede nova storitev, se predračunska cena storitve javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki izračuna na podlagi ocene stroškov in prihodkov ter količine opravljene storitve za prvo leto opravljanja storitve, ki jo izdelata izvajalec na podlagi 4. člena te uredbe.

(10) Če je predračunska cena oblikovana na podlagi prejšnjega odstavka, jo je treba v štirih mesecih po prvem končanem poslovnem letu oblikovati na podlagi dejanskih podatkov.

(11) Predračunska cena opravljanja posameznih storitev, ki so navedene v prvem odstavku prejšnjega člena, se izračuna tako, da se stroški, ki se nanašajo na posamezno storitev, delijo s količino te opravljene storitve, pri čemer je količina opravljene storitve izražena v kg.

(12) Za podatke o količinah opravljenih storitev iz prejšnjega odstavka se uporabijo podatki iz evidenčnih listov.«

Obrazložitev:

Državni svet je na 19. seji 11. 6. 2014 podprl navedeno pobudo in jo naslovil na Vlado Republike Slovenije, ki je v odgovoru z dne 17. 7. 2014 navedla, da glede na situacijo, ko opravlja le tekoče posle, ne bo pristopila k spremembam in dopolnitvam uredbe, ki tudi niso bile predvidene za letošnjo leto.

Ker Vlada Republike Slovenije nastopa nov mandat, nanjo ponovno naslavljamo pobudo.

* * *

Vlada Republike Slovenije je sprejela Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12; v nadaljnjem besedilu: Uredba), s katero je določila metodologijo za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja za oskrbo s pitno vodo, odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov, obdelavo določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov ter določila tudi ukrepe in normative, povezane z obračunom cen storitev javnih služb njihovim uporabnikom. S 1. 4. 2014 se je iztekel rok, do katerega so morali izvajalci javne službe, skupaj s pristojnimi občinskimi organi, uskladiti odloke in elaborate za določitev cen komunalnih storitev z Uredbo in področnimi uredbami Vlade Republike Slovenije iz področja lokalnih javnih služb varstva okolja.

Pri implementaciji Uredbe je zaznati velika nesorazmerja pri plačevanju stroškov, vezanih na uporabo javne infrastrukture in na nejasnosti pri obračunu storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, vezano na ceno v kg in sodila po velikosti zabojnikov ter pogostosti odvoza.

Nova metodologija obračunavanja oskrbe s pitno vodo in storitev, povezanih z odpadnimi vodami, je najbolj nesorazmerno prizadela obrtnike in podjetnike, pa tudi javne zavode in druge ustanove, ki imajo za zagotavljanje požarne varnosti postavljen hidrantni sistem. Omrežnina se namreč določi na letni ravni in se obračunava glede na zmogljivost priključkov, določenih s premerom vodomera. Faktorji omrežnine pa so v sedanji Uredbi po našem mnenju nepravilno določeni in so diskriminatorni in nepravični.

Pri ravnanju z odpadki naj se občinam dopusti več različnih modelov obračunavanja stroškov ravnanja s komunalnimi odpadki in ne samo glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza zabojnika. Po uvedbi obračunavanja storitev po novi Uredbi prihaja do nepravičnih obračunov, saj starejši človek, ki živi sam in ima temu primerno majhno količino odpadkov, plačuje sorazmerno višji znesek v primerjavi z veččlansko družino, predvsem zaradi navzdol omejene prostornine najmanjšega zabojnika.

Za ponazoritev nastale situacije navajamo samo nekaj najbolj očitnih razlik končnih zneskov računov pred in po spremembi. Mizarstvo s.p. po spremembi plačuje letno 4.200 € več, manjši d.o.o. 3.600 € več, osnovna šola 7.800 € več, lokalna trgovina z gradbenim materialom pa 4.700 € letno več kot pred spremembo.

Pobuda za spremembe in dopolnitve Uredbe je nastala na podlagi številnih javnih pozivov gospodarstva, številnih posameznih uporabnikov storitev iz lokalnega okolja ter tudi izvajalcev javne službe, ki se s tovrstno problematiko vsakodnevno soočajo. Predlagamo, da

se takoj prične postopek ocene stanja implementacije Uredbe ter postopek sprememb in dopolnitev Uredbe, ki naj se sprejmejo do konca leta 2014, in sicer ob sodelovanju vseh deležnikov, predvsem pa Vlade, Ministrstva za kmetijstvo in okolje, Državnega sveta, Zbornice komunalnega gospodarstva in občin oziroma mestnih občin in njihovih zvez in združenj.

* * *

Ad 1) Oskrba s pitno vodo

Pri uveljavitvi Uredbe so se s faktorji omrežnine pojavile nesorazmerne dodatne obremenitve uporabnikov z večjimi vodomeri, ki pa dejansko ne odražajo pravične razdelitve stroška javne infrastrukture. V 4. točki 2. člena Uredbe je namreč določeno, da je omrežnina del cene, ki vključuje stroške javne infrastrukture oskrbe s pitno vodo ter javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, v 17. členu pa sta opredeljena omrežnina in plačilo za vodno pravico.

Omrežnina, poleg stroška amortizacije ali najema osnovnih sredstev in naprav, ki so javna infrastruktura, vključuje tudi stroške obnove in vzdrževanja priključkov na javni vodovod v obsegu nalog izvajalca javne službe oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo.

Omrežnina se določi na letni ravni in se obračunava glede na zmogljivost priključkov, določenih s premerom vodomera, skladno s spodnjo preglednico:

PREMER VODOMERA	FAKTOR OMREŽNINE
DN < / = 20	1
20 < DN < 40	3
40 < / = DN < 50	10
50 < / = DN < 65	15
65 < / = DN < 80	30
80 < / = DN < 100	50
100 < / = DN < 150	100
150 < / = DN	200

Omrežnina se za posamezni obračunski vodomer izračuna tako, da se vsota vseh stroškov omrežnine deli z vsoto faktorjev omrežnine na obračunskih vodomerih. Tako dobljeni količnik se nato pomnoži s faktorjem omrežnine glede na premer posameznega obračunskega vodomera.

Obrazložitev predlaganih sprememb in novih faktorjev omrežnin:

Pri določitvi faktorjev omrežnine iz Uredbe ni mogoče ugotoviti kriterija oziroma načina določitve posameznih faktorjev posameznih obračunskih vodomerov v razmerju do najmanjšega obračunskega vodomera. Po našem mnenju bi bilo treba pri določitvi faktorjev omrežnine izhajati iz največjih nazivnih pretočnih količin posameznega obračunskega vodomera v razmerju do nazivne največje pretočne količine najmanjšega vodomera DN 20mm na spodnji meji oziroma DN 150mm na zgornji meji. S tem bi se faktorji med posameznimi vodomeri približali realnim faktorjem v povezavi s stroški, ki nastajajo pri stroških omrežnin, povezanih z izgradnjo in vzdrževanjem javne infrastrukture ter

vodovodnih priključkov. Z uvedbo največjega nazivnega pretoka posameznega obračunskega vodomera se strošek infrastrukture, povezan s predpisi in normativi, enakomerneje razdeli na vse uporabnike storitve javne službe.

Na podlagi navedenega se predlaga sprememba in dopolnitev prvega in drugega odstavka 17. člena Uredbe (omrežnina in plačilo za vodno pravico):

»(1) Omrežnina iz prvega odstavka prejšnjega člena se določi na letni ravni in se obračunava glede na zmogljivosti priključkov, določenih s premerom obračunskega vodomera in največjim nazivnim pretokom obračunskega vodomera, skladno s spodnjo preglednico:

Vodomeri	
Premer vodomera	faktor omrežnine
$DN \leq 20$	1
$20 < DN < 40$	2
$40 \leq DN < 50$	4
$50 \leq DN < 65$	6
$65 \leq DN < 80$	10
$80 \leq DN < 100$	16
$100 \leq DN < 150$	40
$150 \leq DN$	60

(2) Omrežnina se za posamezni obračunski vodommer izračuna tako, da se vsota vseh stroškov omrežnine deli z vsoto faktorjev omrežnine na obračunskih vodommerih. Tako dobljeni količnik se nato pomnoži s faktorjem omrežnine glede na premer oziroma največji nazivni pretok posameznega obračunskega vodomera.«

Ad 2) Odvajanje in čiščenje odpadne komunalne in padavinske vode

Enako ali celo še bolj problematično kot pri oskrbi s pitno vodo se faktorji omrežnine odražajo tudi pri storitvah, povezanih z odpadnimi vodami.

Zato se predlaga sprememba in dopolnitev prvega in drugega odstavka 20. člena Uredbe (omrežnina), vključno z novo preglednico faktorjev omrežnine:

»(1) Omrežnina iz četrtega odstavka prejšnjega člena se za infrastrukturo javne službe, s katero se izvajajo posamezne storitve javne službe, določi na letni ravni in se uporabnikom obračunava glede na zmogljivost priključkov, določeno s premerom obračunskega vodomera in največjim nazivnim pretokom obračunskega vodomera, v skladu s spodnjo preglednico:

Vodomeri	
Premer vodomera	faktor omrežnine
$DN \leq 20$	1
$20 < DN < 40$	2
$40 \leq DN < 50$	4
$50 \leq DN < 65$	6
$65 \leq DN < 80$	10
$80 \leq DN < 100$	16
$100 \leq DN < 150$	40

(2) Omrežnina se za posameznega uporabnika storitev iz prve, tretje in četrte alineje prvega odstavka prejšnjega člena določi glede na obračunski vodommer na priključku. Omrežnina se po posameznih storitvah izračuna tako, da

se vsota vseh stroškov omrežnine deli z vsoto faktorjev omrežnine. Tako dobljeni količnik se nato pomnoži s faktorjem omrežnine glede na premer posameznega vodomera in največji nazivni pretok obračunskega vodomera.«

Ad 3) Ravnanje s komunalnimi odpadki

Prav tako so se tudi pri ceni v delu, ki se nanaša na opravljanja storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, in v delu, ki se nanaša na stroške javne infrastrukture, in ki se oblikuje na kg opravljene storitve ter se uporabnikom zaračuna glede na prostornino zabojnika in pogostost odvoza, pojavile nesorazmerne dodatne obremenitve, predvsem manj številčnih gospodinjstev, ki zaradi opredeljene prostornine zabojnika plačujejo sorazmerno višjo ceno od ostalih.

Uredba določa, da izvajalec ceno, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov v posamezni občini na uporabnike glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

Občina podrobneje določi način porazdelitve količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike, kadar si več uporabnikov storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki deli zabojnik ali kadar uporabnik z odpadki ne ravna v skladu s predpisi.

Obrazložitev predlaganih sprememb obračunavanja:

Po nam znanih podatkih je bilo in je v Sloveniji še vedno uveljavljenih več različnih modelov obračunavanja stroškov ravnanja s komunalnimi odpadki, najbolj pa so uveljavljeni trije načini, in sicer:

- Obračun po prostornini zabojnika mešanih komunalnih odpadkov in pogostosti odvoza tovrstnega zabojnika,
- Obračun po številu prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika mešanih komunalnih odpadkov,
- Obračun po dejanski masi prepuščenih odpadkov in pogostosti odvoza zabojnikov mešanih komunalnih odpadkov.

Glede na različno stopnjo tehnično opremljenosti in na različne finančne možnosti posameznih izvajalcev javne službe predlagamo, da se z Uredbo omogočijo vsi trije predlagani modeli obračuna storitev oziroma vsa tri predlagana sodila. Omogoči naj se tudi kombinacija predlaganih sodil, vezano na status uporabnika (pravne osebe, javni zavodi).

Na podlagi navedenega se predlaga sprememba in dopolnitev 23. člena Uredbe (predračunska cena):

»(1) Predračunska cena se v delu, ki se nanaša na opravljanja storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, in v delu, ki se nanaša na stroške javne infrastrukture, oblikuje na kg opravljene storitve iz prvega odstavka prejšnjega člena in se uporabnikom zaračuna glede na:

- prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tovrstnih zabojnikov,
- število prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika mešanih komunalnih odpadkov,

- dejansko maso prepuščenih odpadkov in pogostosti odvoza zabojnikov mešanih komunalnih odpadkov.

(2) Izvajalec javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške in prihodke, ki nastanejo v zvezi z:

- zbiranjem ločenih frakcij določenih komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, razen ločeno zbrane odpadne embalaže ter biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada,
- zbiranjem ločeno zbrane odpadne embalaže,
- zbiranjem biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada in
- zbiranjem mešanih komunalnih odpadkov.

(3) Izvajalec javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške in prihodke, ki nastanejo v zvezi z obdelavo mešanih komunalnih odpadkov.

(4) Izvajalec javne službe odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške, ki nastanejo v zvezi z odlaganjem ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov.

(5) Izvajalec ceno iz prve, tretje in četrte alineje drugega odstavka prejšnjega člena, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na:

- prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tovrstnega zabojnika, oziroma
- število prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika mešanih komunalnih odpadkov, oziroma
- maso prepuščenih odpadkov in pogostosti odvoza zabojnikov mešanih komunalnih odpadkov,

in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov iz prve, druge in četrte alineje 1. točke ter 2. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena v posamezni občini na uporabnike glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tega zabojnika, oziroma glede na število prijavljenih oseb in pogostosti odvoza zabojnika za mešane komunalne odpadke oziroma glede na dejansko maso prepuščenih mešanih komunalnih odpadkov in pogostosti odvoza teh zabojnikov. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

(6) Izvajalec ceno iz druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika za biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad ter pogostost odvoza navedenega zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov iz tretje alineje 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena v posamezni občini na uporabnike glede na prostornino navedenega zabojnika in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

(7) Občina podrobneje določi način porazdelitve količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike, kadar si več uporabnikov storitev javne službe

ravnanja s komunalnimi odpadki iz večstanovanjskih stavb ali poslovnih stavb deli zabojnik ali kadar uporabnik z odpadki ne ravna v skladu s predpisi.

(8) Za stavbo, v kateri ni stalno prijavljenih prebivalcev in za katero ni podatka o velikosti zabojnika, se za porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki upoštevata najmanj ena tretjina najmanjše velikosti zabojnika in najmanjša pogostost odvoza v skladu z občinskim predpisom, ki ureja opravljanje javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, oziroma najmanj ena oseba pri obračunu po številu prijavljenih oseb.

(9) Če se uvede nova storitev, se predračunska cena storitve javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki izračuna na podlagi ocene stroškov in prihodkov ter količine opravljene storitve za prvo leto opravljanja storitve, ki jo izdelata izvajalec na podlagi 4. člena te uredbe.

(10) Če je predračunska cena oblikovana na podlagi prejšnjega odstavka, jo je treba v štirih mesecih po prvem končanem poslovnem letu oblikovati na podlagi dejanskih podatkov.

(11) Predračunska cena opravljanja posameznih storitev, ki so navedene v prvem odstavku prejšnjega člena, se izračuna tako, da se stroški, ki se nanašajo na posamezno storitev, delijo s količino te opravljene storitve, pri čemer je količina opravljene storitve izražena v kg.

(12) Za podatke o količinah opravljenih storitev iz prejšnjega odstavka se uporabijo podatki iz evidenčnih listov.«

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10 in 6/14) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Mitja Bervar
predsednik